

fremtræde saa tilsyneladende tilfredsstilende, som det gør, er dette opnaaet ved, at man har sagt, at paa Nyanlæg vil vi nu spare en hel Del Penge.

Ud fra den Betragtning, at de fleste af Statens Nyanlæg ikke giver den rigtige Forrentning, kan jeg kun finde dette i allerhøjeste Grad tiltalende, naar man staar overfor at skulle have virkelig Balance paa Regnskabet. Men naar det overhovedet har kunnet lade sig gøre at skære saa forholdsvist stærkt ned paa disse Ting, er det i meget høj Grad paa Grund af, at Arbejdsbeskæftigelsen i dette Øjeblik — og selvfølgelig hverken takket være Ministeriet Neergaard eller takket være Ministeriet Stauning, men takket været Forholdene, som de nu en Gang er — er saadan, at der ikke er nogen særdeles stor Arbejdsløshed. Men i det Øjeblik der skulde komme en saadan, kan der ikke være Tvivl om, at saa vil Billedet forandre sig, saa maa man netop sætte forholdsvist store Arbejder i Gang, naar man da har Brug for disse Arbejder. Af den Grund at ville sige, at et siddende Ministerium, der maa gøre det, og som saa kommer med et Statsregnskab, der for saa vidt vil vise en formindsket Kassebeholdning, har vist, at de i ringe Grad forstod at administrere, vilde efter min Mening være ganske forfejlet. Men lige saa forkert, mener jeg, det vilde være at sige, at dette, at Forholdene i det givne Øjeblik tillader, at man sætter forholdsvist faa Arbejder i Gang, skulde være et Bevis for, at den siddende Regering har vist sig som en overmaade forstandig og økonomisk Regering.

Sandheden med Hensyn til det Regnskab, der ligger for, er efter mit Skøn dette, at i Formen er der sket en hel Del, men i Realiteterne er der endnu kun sket overmaade lidt.

Det foreliggende Finanslovsforslag er efter mit Skøn hverken mere eller mindre ærligt end tidligere Finanslove. Man kan sige, at saaledes maa det ogsaa være, Regeringen har siddet saa kort, at den ikke har kunnet faa Lejlighed til at vise, hvad den kan præstere med Hensyn til det finansielle, og deri maa jeg naturligvis til en vis Grad give Ret. Men naar Forholdet er det, synes jeg, man ogsaa skulde give Afkald paa Forhaandsreklame i Retning af at vise, hvor slet et Styre der har været ført, og hvor glimrende et Styre der er nu. For det første, at der har været et slet Styre i Aarene 1920—24, tror jeg ikke, der kan føres Bevis. Det skulde glæde mig meget, om man om nogle Aar kunde føre Bevis

for, at der i Øjeblikket findes et overmaade godt Finansstyre.

Det Finanslovsforslag, der er forelagt, bygger jo i Virkeligheden paa alt det, der er gennemført under Ministeriet Neergaard og gennemført i Strid med de to nuværende Regeringspartier. Ud over dette er der, som jeg gentagne Gange har sagt, under Ministeriet Neergaard med Tilslutning af det konservative Folkeparti gennemført ikke ubetydelige Besparelser i Retning af Lønningsudgifter, ved at man har simplificeret Forholdene en Del. Det er muligt, og det er i høj Grad at haabe, at man vil kunne gaa videre ad denne Vej og derigennem indvinde meget betydelige Beløb for Statskassen, altsaa ikke ved paa nogen Maade at formindske Lønningerne, men ved at anvende den forhaandenværende Arbejdskraft paa en saa intensiv Maade, at Antallet af Tjenestemænd i høj Grad kan indskrænkes. Jeg ved ikke, om den højtærede Regering i høj Grad har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Jeg haaber det, og jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at hvis ikke den højtærede Regering vil og tør sætte ind paa dette Forhold, saa vil det vise sig, at de Forandringer med Hensyn til Organisation af forskellige Virksomheder vil give overmaade meget mindre, end nogen nu forestiller sig. Jeg nærer ingen Tvivl om, at man i visse Tilfælde i Statsvirksomhederne bruger en besværligere Fremgangsmaade i Retning af Skriveri fra et Kontor til et andet, end der i og for sig kunde være ønskeligt, men jeg føler mig paa den anden Side forvisset om, at de Udgifter, der er en Følge heraf, afgjort ikke er saa store, at de maalt i Millioner faar nogen som helst nævneværdig Indflydelse paa Udgiftssiden.

Altsaa alt i alt forekommer det mig, saa vidt jeg kan se, at de Besparelser, som er foretaget, i Virkeligheden er Besparelser, der henhører under Formueparagraffen; i alt Fald er den langt overvejende Del, maalt i Millioner, Besparelser af denne Art; at der paa anden Maade skulde være Besparelser af nævneværdig Betydning, tvivler jeg om. Skulde jeg tage fejl her, haaber jeg, at den højtærede Minister vil være i Stand til at paavise Punkt for Punkt, at der har været Besparelser af saa mange hundrede Tusinder her og saa mange hundrede Tusinder der, sammenlagt saa mange Millioner. Men jeg gentager, at selv om jeg naturligvis i og for sig er tilfreds med, at man sparer paa Smaaabeløb, tager jeg lige godt balancemæssigt set ikke Hatten af for Beløbene, medmindre de repræsenterer